

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljanje naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvele frakovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

V obrambo ustavnih pravic slovenskega naroda.

(Govor posl. Ivana Hribarja v seji dež. z bora kranjskega dne 28. februarja. Po stenografičnem zapisniku.)

Gospoda moja! Obupni vzkliki done k nam iz sosednjih dežel. Slovenec boriti se mora tam za biti ali ne biti. Po jedni strani brezobzirni Nemec, po drugi v svojih sredstvih neizbirčni Italijan pritiskata nanj z vso močjo. V tej borbi pa je osamljen. Le dobra njegova pravica in pa domovinska ljubezen ste mu pomočnici. Vlada, ki bi pred vsem poklicana bila, jemati ga v zaščito in braniti ga pred nasiljem, gleda samopašnemu Neronu jednako v areno, pričakujoč morda celo, da jej zadoni nasproti Slovenstva poslednji vzklik: ave! morituri te salutant. Kaj čuda torej, ako obmejni Slovenci obračajo svoje oči zaupljivo k nam, pričakujoč, da jim iz središča Slovenije pride pomoč v neravnem boji. In te pomoči so tembolje potrebni ker ravno v naših dneh valovi politične strasti pluskajo tako visoko, ko že nikdar, odkar smo deležni postali ustavnega življenja.

Nemci, vzemši za povod naredbe, s katerimi se je v staroslavnem češkem kraljestvu in v nekdanj mogočni veliki Moravski češkemu jeziku vrnilo nekoliko one veljave, katero je svoje dni vžival nem mejeno in izključno, začeli so na vsej črti boj proti Slovanstvu, in sicer z ono brezobzirnostjo, katera je — kakor zgodovina priča — temu narodu prirojena. Kakor vselej, kadar velja boj Slovanstvu, pridružili so se jim tudi sedaj Italijani, katerim je do tega, da ohranijo doslej z umetnimi sredstvi vzdrževano nadvlado nad številno močnejšimi in prirodno nadarjenjšimi Slovani. Kaj čuda torej, da je koncentrični pritisk na slovenske pozicije nenavadno močan, in da je le-tam izbrati vse moči, da ne omagajo.

In junaško se boré ti naši bratje. Ponosni smemo biti na-nje. Le pogledjte ono osmerico, katera v štajerskem deželnam zboru vsled krivičnega volilnega reda zastopa 400.480 Slovencev. Izpo-

stavljena vsak trenotek insultom svojih nemških tovarišev in pa zasmehovanju galerije, katero je obsedel zopet jedenkrat furor tentonicus, vztraja vender možato na svojih pozicijah. Zares o njej velja: „Malo vas je, ali ste ljudi!“ — Jednako, ako ne še težje stanje ima trojica, ki zastopa 101.030 Slovencev v koroškem deželnam zboru. Gotovo najhuje pa se godi zastopnikom naroda v istrskem deželnam zboru v Pulju. Divji prizori, ki so se vdomačili v tem zakonodavnem telesu, ne dajo se popisati. Galerija — zapomnite si to, gospod dež. glavar! ki ste za vsako rahlo soglasje naše galerije tako občutni — ima ondi z glavarjevim dovoljenjem prvo besedo. Njej se prepušča, da zmerja slovanske poslance, da vpije, žvižga in z nogami tepta mej njihovimi govori, da pljuje na-nje. Zastopnik vlade pa o takih prizorih mirno sedi na svojem mestu in z nekim otrpnenjem čuvstev gleda (Posl. Kalan: „V svoji pravičnosti!“) te gnjusne prizore, kakršnim so se v tržaškem dež. zboru slovenski poslanec odtegniti zamogli le z abstinencijo.

Ali naj ohranimo mi, ko vse to opazujemo, mirno kri? Ne, in stokrat ne, kajti vsaka sila do vremena! Počasi se nam sicer pretaka kri po žilah, ali konečno mora zavreti tudi nam. In kadar se to zgodi, tedaj ima to trajen učinek. — Da se je to moralo zgoditi o sedanjem času, kdo se bode glede na razmere, katerih sem kratko omenjal, temu čudil? Zato je pa učinek tudi znamenit. Slovenske poslance, katere sicer ločijo marsikateri razlike v nazorih, združila je ljubezen do rodnih bratov k skupnemu delovanju in k jednotnemu postopanju. Pozabili so onega, kar jih razdvaja, in oklenili se onega, kar jih v ljubezni druži. (Živahno odobravanje na levi in v središču.) Jeden prvih njihovih činov pa je, da so se spomnili svojih pod orožjem stoječih bratov.

Utegne se namočiti, da prekoračujemo delokrog deželnega zbora kranjskega, ako zahtevamo, da vlada šteti slovensko, oziroma hrvatsko prebivalstvo sosednjih dežel. Tako očitaje ne bode nas motilo, kajti deželni zbor kranjski smatramo za prevažno

korporacijo, ko da bi kdaj dopustiti zamogli, da postane samo nekaj občni zbor onih krogov, ki se zanimajo za deželno upravo, samo nekaj občni zbor kake kmetijske družbe. Sicer pa opozarjamo, da so se vsi deželni zbori z nemškimi večninami pečali z s češkimi jezikovnimi naredbami, dasi na priliko o njih štajarski ali koroški kmet ne ve veliko več, ko zajec o hobnu. Kar pa je jednemu prav, mora dopuščeno biti tudi drugemu, in zato, gospoda moja! ne bodemo mi v tej visoki zbornici tako dolgo nehali povzdigovati svojega glasu, dokler se slovenskemu narodu povsod ondi, kjer živi pod perotmi avstrijskega orla, ne dajo pravice, ki mu gredo.

Gospoda moja! V kompaktni masi živimo na Kranjskem. 466.269 nas je proti 28.033 Nemcem. O naših razmerah nepoučen človek moral bi — sodeč po teh številkah — misliti, da uživamo vse pravice svobodnega naroda v svobodni državi. Toda kako daleč smo še do tega! Ako abstrahujem od notranjega uradnega jezika, katerega si v svoji skromnosti nikdar niti zahtevati drznili nismo, dasi ga imajo mnogo manje številni Italijani, naglasiti moram, da cesarski uradi v prav mnogih slučajih še občujejo z nami le nemški. Kar se pa šolstva tiče, smo celo na Kranjskem mnogo na slabšem, ko vsak drug narod v državi. Ako preidem ljudsko šolstvo in molčim o tem, kako se tudi tu skuša nemščina urivati skozi okna in vrata v slovenske ljudske šole, ne morem in ne smem molčati o srednjem šolstvu. Res, da smo tu marsikaj sami zakrivali, in da ima v tem oziru mnogo na vesti deželni odbor — pri čemer pa takej dostavljam, da ne sedanj —; vendar pa je glavna krivda pri vladi. Razen nas ni nobenega naroda v naši državi, ki bi ne imel svojega srednjega šolstva; našim dotičnim zahtevam pa vlada nikdar ni prav ustreči hotela. — O velikih šolah ne bom govoril. O teh razpravljalo se bode danes pri peti točki dnevnega reda. Le toliko naglašam, da imamo — kakor drugi narodi — tudi mi pravico zahtevati, da nam država poskrbi višjo omiko v rodnem jeziku.

Ako se pa, gospoda moja! že na zelenem lesu

LISTEK.

Lepotila.

(Spisala Ana Z.-va.)

Moške zanimajo politika, volitve, agitacije, literarni boji in športi... o tem čitajo in pišejo najrajši. Kaj zanima nas, ženstvo najbolj, za to se malo menijo. Najžalostnejše pri tem pa je, da pozabite na to celo Vi, g. urednik, ki morate biti vsaj do svojih čitateljic in bralk malo bolj galanten, ter da leto in dan, — dā, cela desetletja ne pri nesete niti skromnega feljtončka o našem prvem idejalu — o modi in toaleti.

Danes se Vam je sicer lahko izgovarjati na „Slovenko“, toda i ta izgovor je jalov. Tudi nemške dame imajo svoje liste in nebroj strokovnih modnih listov, navzlic temu pa prinašajo celo največji in najbolj politični časopisi vsak čas kak „Modebericht“, ki je za čitateljice vsaj toliko važen in zanimiv, kakor za može dolgovezna športna poročila.

Napravite torej danes meni malo prostorčka za kratko kulturno-zgodovinsko črtico o lepoticah, ki se tiče poleg dam tudi — nekaterih! — Vaših gospodov čitateljev! —

Toaleta je bila za ženstvo vedno najzanimivejši predmet. Vendar jim ne smemo ničesar oči-

tati, ker tudi moški spol ni prost gizdavosti. Vsakdo želi biti lep; ako pa je že lep, hoče biti še lepši, ali želi vsaj svojo lepoto ohraniti.

Tudi pri živalih lahko opazujemo nagon do gizdavosti, n. pr. pri tičih, zlasti pa pri konjih in slonih, ki so srečni in ponosni, ako so posebno lepo opravljeni in obrzdani.

Gizdavost najdemo tudi pri malih otrocih in celo pri divjih rodovih. Lahko torej rečemo, da je gizdavost vsem živim bitjem v krvi...

Glavno ulogo pri toaleti so igrala vedno lepota, biseri, zlato, srebro, razne tekočine, olja, mazila itd. itd.

V starem veku se ni gledalo toliko na preoblični lišp, ampak veliko bolj na potrebo. Uporabljali so n. pr. lepoticila, da bi odstranili smrad diha in potu, da bi se zavarovali proti prikaznim, ki uplivajo na lepoto, n. pr. pege, bradavice, krpe itd. Niso si torej nalagali zlata ali srebra ali dragih kamnov na glavo, na vrat, na prsa, na roke ali celo na noge, da bi se bahali z njimi, kakor dandanes, v veliko večji meri pa so rabili razna mazila, katerih število je dandanes že brezbrojno.

Različni narodi imeli so in tudi še imajo različne nazore o lepoti. Nam bi se zdelo n. pr. ostudno, ako bi si naše dame črno namazale (kakor Indijanke) svoje zobe in nohte s sokom neke rastline, — ali ako bi si na kožo tetovirale, t. j. vzgale

in z iglo naslikale kače, zmaje, tiče, razne simbole itd. — Sveto pismo često omenja lepšal, ki so imela veliko ulogo pri opravi izraelskih hčera. Največ se je rabila narda, ki je bila mnoga stoletja najimenitnejše lepoticilo vseh vzhodnih in zahodnih narodov. Narda je grm, čegar listov in korenin sok se je rabil za dišave in sila draga mazila.

Zapisnik vseh lepšal, ki so bila v modi Grkov in Rimljanov, se je ohranil v delu Kaja Plinija Sekunda, kateri v svojih knjigah naravoslovja večkrat omenja toaletne umetnosti omikanih narodov v starem veku.

Tako n. pr. piše: „Ako trebiš zobe z bodico ježevca, postanejo zobje močnejši. — Ako hočeš dati bradavicam pravo barvo, drgni jih z ovčjimi ali s kozjimi plučami; dober je v ta namen tudi ovčji loj s solikom; pepel zelenega martinčka, slečena, v vinu kuhana koža, izvrstno pa je golobje blato, mešano z medom. — Da odstraniš pege, rabi golobje blato z vinom ali olje zmešano s kurjim blatom, z netopirjevo krvjo, ježevim žolčem in z vodo. — Maziljenje je najnepotrebnejše lepšalo, piše K. Plinij, kajti bisere in drage kamenje dobe vendar dediči, draga obleka trpi vsaj nekaj časa, mazila pa se razdiše hitro in zginejo že tisto uro, v kateri je rabimo. Poleg tega je mazilo nesramen izdajalec. Če ženska po mazilu (alies parfumu!) diši, kaže s tem, da sama v resnici ne diši. (Konec prih.)

godí tako, kaj šele na suhem! In res so naši bratje zunaj Kranjske v mnogih ozirih skoro brezpravni. Pri upravnih in sodnih uradih zvečine njihov jezik nima nikake veljave. V tem oziru je pred vsem omenjati obupnega stanja koroških Slovencev, s katerimi se, dasi tvorijo 30% deželnega prebivalstva, celo pri sodiščih skoro izključno le nemški uraduje. Da potemtakem od političnih oblastev nimajo pričakovati, da bi jim dopisavala v slovenskem jeziku, umevno je samo po sebi. — Nič bolje ne godí se Slovencem v Trstu ter Slovencem in Hrvatim v Istri. Jediní razložek je v tem, da na Koroškem plete birokracija bič iz nemščine, v Trstu in Istri pa iz italijanščine. Nekoliko bolje je v tem oziru na Štajerskem in Goriškem; vendar pa je v prvo imenovani deželi slediti skoro na vsak korak željo po poniževanju slovenščine in po nje odrivanju iz javnega življenja, v tem ko na Goriškem v tradiciji laškega uradovanja odgojeno uradništvo dela slovenskemu uradovanju vse mogoče zapreke.

Kaj naj pa rečemo o šolstvu, tej v današnji dobi najvažnejši postojanki vsacega kulturnega naroda? Popolno ravnopravnost slovenskega jezika v šoli in v javnem življenju zagotavlja nam članek XIX. ustave. Vendar pa tisti, ki bi imeli čuvati, da se ta ravnopravnost tudi zares uveljavi, dopuščajo, da se slovenska deca na Koroškem skoro po vseh ljudskih šolah brez izjeme, mesto da bi se v materinem jeziku priučavala onemu, kar bode kdaj v življenju potrebovala, muči z neplodnim poukom v nemščini, katere s početka prav nič, potem pa zadostno ne razume. — Na Štajerskem, kjer je ljudsko šolstvo s početka bilo pravilno urejeno, prizadeva se v poslednjih letih c. kr. deželni šolski svet polagoma sicer, a dosledno, da upelje na vseh večrazrednicah čisto nemško poučevanje od tretjega, ali — kjer to gre — že od drugega razreda naprej. Ako pojde tako dalje, bode kmalu tudi na Štajerskem čisto slovenska ljudska šola le še zgodovinska reminiscenca. — Kako se morajo Slovenci v Trstu in Gorici boriti za ljudske šole, je znano. Vlada, ki kampanjo proti slovenskemu šolstvu na Koroškem in Štajerskem menda molče odobrava, seveda tudi tukaj nima zadostne energije, da bi prevzetnim Lahom pokazala, da živé pod okriljem avstrijskega orla, in da morajo zato spoštovati državne zakone. — Pa seveda: tu gre za Slovence. Če se kakemu Nemcu — in zlasti še, če je k temu žid — stopi le na kurje oko, tedaj bode pa takoj ves uradni aparat pri delu!

Kakor Slovenci na Kranjskem, imajo tudi oni po drugih deželah pravico do svojega srednjega šolstva; da tega šolstva nimajo, je pa — potem, kar sem doslej povedal — seveda samo po sebi umevno.

Gospoda moja! Temne so barve na sliki, ki sem vam jo tu v kratkih potezah predložil. Še temnejše pa postanejo, ako pridodam še nekaj potez. In te so: Da ona, ki bi imela skrbeti za to, da se solnce in senca pravilno razdeljuje, tega ne stori. Cesarska vlada namreč podpira v Trstu, v Istri in na Goriškem laški; na Štajerskem in Koroškem nemški živeli proti slovenskemu, kateri — vsaj jaz se tega utisa ubraniti ne morem — smatra nekako za manjše vreden. Tega pa še ni dovolj. Ona celo trpi, da Lah in Nemci, katerih prvi imajo v Istri in na Goriškem umetno večino v zakonodajalnih zborih in drugih važnejših samoupravnih telesih, vrše nasilstvo za nasilstvom nad Slovenci, oziroma Hrvati.

Gospoda moja! Dolžnost naša je torej v očigled teh dejstev bila, da sedaj, ko se nemški živeli zbira k odločilnemu naskoku na avstrijsko Slovanstvo; da sedaj, ko laški živeli kar besni proti Slovencem in Hrvatim v Istri, v Trstu in na Goriškem, povzdignemo svoj glas za rodne si brate, in da vlado spomnimo njene dolžnosti. Ravno te dni objavila je „Edinost“ nekaj razglasov, katere so cesarske oblasti v letu 1848. izdale slovenskemu kot „državi in dinastiji zvesto udanemu narodu, na čegar hrabrost se je vedno zanašati“. Pol stoletja je preteklo od tedaj, in kaj smo doživeli? Onim, proti katerim so nas cesarski uradi leta 1848. klicali na pomoč, izročili so ravno ti uradi kasneje vso moč; dali so jim celo priliko tlačiti naš rod. Zvesti Slovenec pa je pozabljen. Ali se res hoče na vsak način vzbuditi prepričanje, da se zvestoba povrača vselej s preziranjem?

Gospoda moja! V interesu države bilo bi to obžalovati; v interesu države, katera nas bode na jugu še krvavo potrebovala. Zato pa vzdigamo svoj

glas, dokler še ni prepozno, in resno pozivljamo vlado, da nas stori deležne ravnopravnosti, in da nas štiti samopašnosti naših sosedov. Ako pozna svojo nalogo, ako res ni še s slepoto vdarjena, storila bode to. Pot, po kateri se k temu dospé, pa jej je dana. S podobnimi sredstvi, s katerimi štiti nemško manjšino na Češkem, štiti naj manjšino — pa naj si že bodo slovenske, nemške ali laške — na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem ali Primorskem. Le po tej poti pride se do sreče Avstrije. (Živahno odobravanje v središču in na levi.)

V formalnem oziru predlagam, da se moj predlog, ker ga ni več mogoče odkazati kakemu odseku, smatra nujnim, in da se takoj vzame v pretres. (Odobravanje v središču in na levi.)

V Ljubljani, 10. marca.

K začetku državnega zborovanja. Kakor poročajo nekateri dunajski časopisi, se bode mogel državni zbor do sklepa nagodbe z Ogersko vršiti brez obstrukcije. Nemška napredna stranka je namreč bajé sklenila, da počaka dotlej, da se uredi avstro-ogersko razmerje. Radi jezikovnih naredb hoče sicer ostati v rezki opoziciji, toda do imenovanega roka ne bode stavila rednemu delovanju parlamenta nikakih ovir. Po sklepu nagodbe šele pričakujejo obstrukcionisti te stranke, da pokaže grof Thun svojo politično barvo ter označi svoje stališče. — „Deutsches Volksblatt“ in „Neue Freie Presse“ dvomita o istinitosti tega sklepa, češ, da so poslanci nemške napredne stranke radi „prisega v Hebu“ zavezani, delati neizprosno obstrukcijo dotlej, da se jezikovne naredbe odpravijo, ter da se sklene jezikovni zakon. Po razburjenih glasovih v obstrukcionističnih časopisih sodeči, dvomimo tudi mi, da bi stranka res mirovala do sprejetja nagodbe. Zlasti je opravičen ta dvom, ker sta nemška ljudska stranka in napredna stranka tako zvezani. Vodstvo nemške ljudske stranke na Štajerskem je sklenilo dve resoluciji. V prvi povdarja, da je bil najdragocenejši dobiček težkih bojov poslednjih let jedinstvo Nemcev. K temu jedinstvu so pristopili s svojimi izjavami tudi ustavovorni veleposestniki. Zato izreka vodstvo nemške ljudske stranke svoje ogorčenje, da je jeden del veleposestnikov izdal nemško jedinstvo ter dovolil Bärnreitherju vstopiti v Thunovo ministerstvo. Vodstvo nemške ljudske stranke pa upa, da ostane vsaj drugi del veleposestnikov zvest „narodni časti“. — Vodstvo naznanja v drugi resoluciji, da bode nadaljevalo obstrukcijo z najhujšimi sredstvi, dokler se ne ustvari željam Nemcev vstrezajoč in nemški državni jezik zagotavljač zakon. Izvestno se pridruži temu resolucijama tudi nemška napredna stranka.

Sprava mej Bolgarijo in Avstrijo. Po mnogih letih velike napetosti mej našo državo in bolgarsko kneževino je bil 7. t. m. knez Ferdinand zopet sprejet v avdienci pri avstrijskem cesarju. Vzrok napetosti je bila zares črna nehvaležnost Bolgarije do Avstrije, kateri jedini se mora zahvaliti, da je ni pojedel ruski „medved“ v zimi leta 1887 in 1888. Takrat je knez Bismarck zaman prigovarjal grofu Kalnokyju, naj prepusti Rusiji svobodno roko, češ, to se zgodi v dubu berlinske pogodbe. In vendar je žela Avstrija za svojo požrtvovalno odločnost le žalitve. Avstrija je bila radi Bolgarije že v nevarnosti, da začne Ruska vojno, a tudi tega se ni strašila, da je ohranila na Balkanu status quo. Knez Ferdinand pa se je na Dunaju tudi zameril s svojim postopanjem glede sina Borisa, ki je navzlic očetovi častni obljubi prestopil v pravoslavje. In ko so letele za časa procesa Bojčeva nove žalitve preko bolgarske meje v Avstrijo, so bile vse zveze pretrgane. Dasi se je mudil knez Ferdinand prenogokrat na Dunaju, ignorirali so ga dvorni in vladni krogi dosledno, kakor bi ga ne bilo. Mnogo se je trudil Koburžan, da bi dosegel odvezo ter je moledoval okoli zunanjega ministra, a zaman. Mej boleznijo njegove matere, princesinje Klementine Koburške, pa je došlo tudi iz dunajskih dvornih krogov toliko dokazov simpatije, da se je knez Ferdinand moral iti zahvaliti. Cesar ga je sprejel in s tem je poravnal tudi ta konflikt. Avstrija nima torej mej sosedí nobenega nasprotnika več.

Konflikt mej Španijo in Zedinjenimi državami. Odkar se je razletela ameriška križarica „Maine“, odkar so bila ukradena v nekem havanskem hotelu pisma španskega poslanika Dupuy de Lomeja, ki je pisal o Mac Kinleyu sila razžaljivo, ne prenehajo dohajati vesti o veliki nevar-

nosti, da bukne mej Španijo in Ameriko krvav boj. Obe vladi tako nevarnost tajita, in oficijozni časopisi primašajo vesti o neizpremenjenem razmerju, toda i Španija i Zedinjene države se z mrzlično naglico pripravljajo na vojno. Trdnjave vzhodnih in južnih držav Amerike se armirajo, topničarstvo se pomnožuje, bojne ladije in munitorji severoatlantskega ladijevja se pripravljajo za napad. Mornarični oddelek v Washingtonu se je bajé celo obrnil v London in Pariz ter tudi v Berlin s prošnjo, naj se prepuste Ameriki baš izgotovljene in dogotovljene bojne ladije. Vse to se nikakor ne glasi kakor mirovna glasba!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. marca.

— (Goriška „Soča“) je z nami nezadovoljna; vendar pa nam milostno dopušča, da se smemo poslužiti svobode ter imeti v marsičem drugače mnenje, kot ga imajo njeni gospodje redaktorji. In te svobode se v polni meri poslužimo in tudi v bodoče se je hočemo posluževati in pisati to ali ono, kar ne bode ugajalo dr. Pavlici in drugim goriškim gospodom. Neodvisen je naš list ter sme brez nevarnosti zastopati svoja mnenja in svoja načela, mej koje spada tudi načelo, da sprava nima namena, nas poklerikaliti nekako tako, kakor je na primeru sprava na Goriškem poklerikalila vse goriško Slovanstvo. V tem pogledu se torej s „Sočo“ nikdar ne bomo zjediniili; tu obstajajo bistvene razlike, in kakor od klerikalnega „Slovenca“ hvala ne pričakujemo, tako je nismo, in je tudi v prihodje ne bomo iskali pri „Soči“. Kaj ta list sodi o naši pisavi v teku zadnjih dveh mesecev, to je za nas čisto brez pomena, in če nas „Soča“ še tako obsoja, ostanemo pri hladni svoji krvi ravno tako, kakor smo hladni tedaj, če naš napada katoliško glasilo goriškega malega semenišča. To je naš odgovor, ki naj ima veljavo jedenkrat za vselej!

— (Vojaška vest.) Polkovnik pešpolka št. 27., gosp. Julij Cavallar, je imenovan polkovnikom pešpolka št. 29.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Danes se bode pela opera „V vodnjaku“, pred opero pa se uprizori znana burka „Krojač Fips“.

— (Benefica gospe Danilove in gospodične Slavčeve.) Zaslužni, marljivi in simpatični igralki gospa Danilova in gosp. Slavčeva, kateri sta zdaj že celih deset let člana slovenskega gledališča, imata v soboto svojo benefico. Izbrali sta si za taždan igrokaz „Otok in struga“, kateri je po noveli dra. Tavčarja spisal lg. Borštnik. Ta igra že več let ni prišla na oder, dasi je gotovo najboljša vseh domačih dramatičnih del. Borštnik je sedaj igro predelal in preuredil. Beneficijantini gotovo zaslužita, da jima občinstvo na njiju skupni častni večer s številnim obiskom izkaže svoje priznanje in svojo hvaležnost.

— (Vzgojevalni zavod za gluhe in slihe.) Deželna vlada želi kupiti ugodno ležeče, ravno zemljišče v pomerju ljubljanskega mesta, da zgradi na njem vzgojevalni zavod za gluhe in slihe.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi bil je obožen 22 let stari posestnik sin Ivan Učakar iz Pristave hudočelstva uboja. Zvečer na Sv. treh kraljev pilo je več fantov iz Globočice v Trdinovi gostilni v Hrastniku. Mej Jakobom Rogljem in Ivanom Učakarjem nastal je kmalu prepir. Po kratkem besedovanju vzel je obtoženec iz drvarnice poleno ter z njim udaril Roglja po glavi s tako močjo, da mu je razbil lobanjo. Glasom zdravniškega izreka umrl je Rogelj vsled tega udarca. Obtoženec izgovarjal se je s popolno pijanostjo. Porotniki potrdili so vprašanje glede hudočelstva uboja in sodišče obsodilo je Učakarja na pet let težke ječe, poostrene s jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 7. januarja vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi sedela sta na zatožni klopi Ivan Japelj in Ivan Cankar, delavca iz Ljubljane, obtožena hudočelstva posilstva. Oba obtoženca bila sta od obtožbe oproščena.

— (Osebne vesti.) Notar v Radečah, gospod Ludovik Schönewetter je premeščen v Ljubljano, notar v Ilirski Bistrici, g. Ivan Rahne na Brdo, notar v Postojini, g. Gustav Omahen v Ilirsko Bistrico in notar v Brežicah, g. Kazimir Bratkovič v Gornji grad.

— (Iz ljubljanske okolice) se nam piše: Neverjetno, pa vendar resnično je, da gozdne poti niso slabše, kakor je občinska pot pod Rožnikom ob strelišču. Pot je blizu mesta, a ta skoro najlepši kraj za spomladne in jesenske sprehode je tako za-

puščen, da skoro pešcu ni mogoče blata pregaziti. Poizvedel sem, da je ta pot Viške občine, ter da ima občina jako malo občinskih cest preskrbovati, a v kljub temu so vse ceste v slabem stanu. Dobro bi bilo, da pusti slavno c. kr. okrajno glavarstvo pregledati in potem potrebno ukrene, mogoče da občina nima župana, ker je vse tako zapuščeno.

— (Narodna čitalnica v Škofjeloči) priredi v nedeljo dne 13. marca 1898. veselico v svojih prostorih. Vzpored: I. Tamburanje. II. „V Ljubljano jo dajmo!“ Veseloigra v treh dejanjih. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina udom 20 kr., neudom 30 kr.

— (Deželni zbor štajerski in „Südmarka“.) Kakor je našim čitateljem znano, je dež. zbor štajerski tudi letos dovolil društvu „Südmark“ iz dež. blagajnice podporo 200 gld., dasi se stekajo v dež. blagajnico tudi slovenske davščine in dasi je društva „Südmark“ namen, segnati slovenske davkoplačevalce iz njih rodne zemlje. Podpiranje takega roparskega društva iz deželnih sredstev je na sebi odločno protestoval, da bi se deželni denar porabljal proti deželanom slovenske narodnosti, a bilo je zaman. Zdaj je prišlo na dan, da društvo „Südmark“ za podporo niti prosilo ni, ampak da je dež. odbor kar na svojo roko v proračun vtihotapil dotično postavko, finančni odsek pa v svojem poročilu te postavke niti specijalno navedel ni, ampak le sploh nasvetoval večji znesek za podporo. Na ta način so se hoteli v dež. zboru vladajoči nemški nacionalci ogniti debati o tej ominični stvari, a slovenski poslanci so ta maneuver zasledili in se mu krepko ustavili.

— (Štajerska kmetijska družba) je imela te dni svoj občni zbor, na katerem je volila tudi nov odbor. Namesto barona Washingtona je bil voljen načelnikom grof Kattulinsky, v društveni odbor pa so prišli sami strupeni Nemci. Slovensko prebivalstvo štajerske dežele nima v tem odboru ne jednega zastopnika. Mislimo, da je že zadnji čas, da štajerski Slovenci tej družbi hrbet pokažejo. To storé toliko lažje, ker je štajerska kmetijska družba, kar se tiče delovanja, jedna zadnjih v Avstriji in se na pr. s kranjsko kmetijsko družbo še od daleč ne more primerjati.

— (Nekaj se kuha.) Iz Gradca se nam piše 9. t. m.: Nemško-nacionalni visokošolci še ne vedo, kaj naj store — ali naj se siloma upro dekretovani ponovitvi pri imatrikulaciji storjene obljube, ali naj se jej uklonijo. A vse kaže, da se nekaj kuha, kajti danes je bil nakrat izdan oklic, naj se ta teden nihče ne inkskribira, češ, do prihodnjega tedna se dožene, kaj storiti. „Zaupniki“ nemških visokošolcev so pridno pri delu. Brzjavke letajo na vse strani. Danes so dobili baje brzjavko iz Inomosta, s katero se jim je naznanilo, da je posl. Wolf nacionalne visokošolce pridobil za revolto. Sploh pa je mej nemškimi dijaki opazovati neko čudno gibanje — stari ljudje pravijo, da tako, kakor marca meseca l. 1848. —

— (Slovenski poslanci koroški) so se izjavili — kakor goriški, istrski, tržaški in štajerski sledeče: „Z ozirom na resolucijo slovenskih akademikov v Gradcu od dne 1. februarja 1898. leta se podpisani poslanci na Koroškem pridružujejo sklepom in izjavi slovenskih deželnih poslancev na Štajerskem in Primorskem ter izražajo željo, naj slovenski državni poslanci v prvi vrsti izposlušujejo veljavnost izpitolov zagrebškega vseučilišča tudi za tostransko polovico, dokler nam niso zagotovljeni pogoji za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. V Celovcu dne 28. svečana 1898. G. Einspieler, Fr. Muri, Fr. Grafenauer.“

— (Popravek.) V 54. št. „Slov. Naroda“ v notici „Koroške novice“ se je vrnila neljuba pomena. Drugi stavek se ima glasiti: Na pustno nedeljo vrnil se je v Svetni vesi v rožni dolini kmetijski shod, katerega je priredila podružnica c. kr. kmetijske družbe. Govoril je neki Schütz v nemškem jeziku. Zakaj ne povahijo v slovenske kraje g. dr. E. Kramerja, ki je imel že več poučnih predavanj, in ki zna dobro slovenski?

— (Žalujoča iredenta.) Predčerašnjim bi bil moral tržaški obč. svet imeti sejo. Že čez dan se je po Trstu govorilo o večjih demonstracijah, katere se primerijo mej sejo in s katerimi hoče iredenta Italiji izreči svoje sožalje na smrti Cavallottijevi. Toda seja se ni vrnila. Prišli so pač slovenski obč. svetniki, progresivskih pa ni bilo. Izostali so, da pokažejo na ta način svojo žalost. Na galeriji abraha mulerija je vpila „Onore a Cavallotti.“

— (Tržaške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) redni občni zbor bode v nedeljo dne 13. marca 1898. v „Slovanski čitalnici“ (Via

S. Francesco št. 2, I. n.) ob 4. uri popoldne. Po občnem zboru veselica z igro „V spanji“.

* (Cavallottijev pogreb) je bil tako krasen in velikanski, da Rim že dolgo, dolgo ni videl takega. Poldrug kilometer dolga ter 20 metrov široka Via Nazionale ni bila dosti prostrana za neskončno množico ljudi, kateri so se udeležili pogreba. Štiri vrste orožnikov in infanterijski bataljon je korakal pred mrtvaškim vozom. Temu pa so sledili: vsa zbornica, veliko senatorjev, univerza, tehniki, 400 nekdanjih Garibaldijcev v rudečih srajcah, 74 društev radikalnih in socialističnih barv s prav tolikimi zastavami ter veliko vrst ljudstva. Pri Dogalijevem spomeniku se je spravedno ustavil, kjer so proslavljali poslanec Mussi, občinski svetnik Mazza in Barzilai v imenu republikancev Cavallottijevega zasluge, njegovo pravicoljubnost, svobodomiselnost ter požrtvovalnost, s katero je skrbel za uboge in zapuščene. Nato sta govorila še Costa in neki dijak. Ob dveh se je odpeljal poseben vlak z mrtvecem v Milan.

* (Proč z dvobojem!) V italijanski zbornici so predlagali socialisti, naj bi se dvoboj zakonito odpravil. Povod temu je bil dvoboj Macole in ubitega Cavallottija. Tudi v avstrijski, pruski ter v drugih zbornicah se je že čisto stavljal isti predlog, toda do sedaj žal, ni prodrli. Dokler bodo vladala osebni časti taka načela, kakor doslej, ne bo mogoče odpraviti dvoboja, tega ostanka iz barbarških časov, vsled katerega je padlo že veliko duševnih junakov v borbi z duševnimi ničlami.

* (Kraljica Viktorija) je vsled svoje visoke starosti že zelo betežna. Oči so jej jako oslabele, tako da že skoro nič ne vidi; tudi noge jej nečejo več služiti, da niti iz jedne sobane v drugo ne more več sama iti, ampak se mora voziti v stolu. In vendar angleška kraljica še na mara prepustiti vladanja princu Waleskemu. — Tudi Gladstone je baje hudo bolan.

* (Krvava drama.) V gledališču v Cherbourg je pri nekem koncertu skočil podčastnik Bertillon na oder ter je s svojim bajonetom trikrat zabodel pevko Marto Crimon v prsa, na to si je tudi sam prizadel tri jako nevarne rane, tako da sta se oba v krvi zgrudila na tla. Vzrok temu strašnemu činu je bila bržčas ljubosumnost.

Darila:

Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu. VI. izkaz: Gospod deželni odbornik Fran Robič je izročil društvu znatno svoto 53 gld., katere je nabral mej našimi štajerskimi dež. poslanci: k tej svoti so darovali po 10 gld.: gosp. dr. Iv. Dečko, odvetnik v Celju; g. namestnik dež. glavarja dr. Jožef Sernec, odvetnik v Celju in g. Fran Robič, c. kr. profesor, dež. in drž. poslanec; 6 gld. č. g. Jožef Žičkar, župnik v Vitanju in drž. poslanec; po 5 gld.: g. dr. Fran Jurtela, odvetnik v Puju; g. dr. Fran Rosina, odvetnik v Ljutomeru in g. Iv. Vošnjak, posestnik v Šostanju; 2 gld. č. g. Miha Lendovšek, župnik v Makolah. — 2 gld. 50 kr. (Polletne obresti od vrednostnega papirja čez 100 gld. av. veljave, ki ga je daroval društvu rajni go-p. župnik in profesor Florijan Kleine). — Za ta darila se odbor najpristrčnejše zahvaljuje v imenu podpore potrebnih vseučiliščnikov v Gradcu. Nadalnje prispevke naj blagovolijo preblagi podpiralci pošiljati tč. blagajniku profesorju Fr. Železingerju, Gradec, Zinzendorfgasse 32.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 10. marca. Izvrševalni odbor desnice je imel danes ob 10. uri dopoldne sejo, katere so se udeležili: vit. Jaworski in grof Dzieduszycki kot zastopnika poljskega kluba, grof Pallfy kot zastopnik čeških veleposestnikov, dr. Engel kot zastopnik mladočeškega kluba, baron Dipauli in dr. Ebenhoch kot zastopnika nemške katoliške ljudske stranke, grof Falkenhayn kot zastopnik konservativnega kluba, dr. Šušteršič in Vuković kot zastopnika „Slovanske kršč. nar. zveze“ in člani bivšega predsedstva vit. Abrahamowicz, dr. Kramar in pl. Fuchs. Seja je trajala nad tri ure. Udeležil se je ni noben minister, a le, ker niso bili povabljeni. Stari gospod vit. Jaworski je bil pozabil, jih povabiti. Po posvetovanji je izvrševalni odbor pooblastil vit. Jaworskega, da stopi v zvezo z vlado in se ž njo dogovori glede tistih formalnih vprašanj, katera so najnujnejša. Zastopniki posamičnih strank so izjavili, da ostanejo solidarni z drugimi strankami. Tako so se izjavili tudi zastopniki nemške katoliške ljudske stranke, a pritožili so se tudi, da jih grof Thun glede svojih namenov ni čisto nič informoval in zlasti da jih glede vstopa barona Kasta v ministerstvo ni vprašal za njih mnenje. Načelnik izvrševalnega odbora vit. Jaworski bo danes popoldne

konferiral z ministerskim predsednikom grofom Thunom in jutri ob 10. uri dopoldne poročal izvrševalnemu odboru o vseh tega posvetovanja.

Dunaj 10. marca. V desničarskih krogih se uvažuje projekt, pomnožiti število članov predsedništva. Sedaj obstoji predsedništvo iz predsednika in dveh podpredsednikov, a nasvetuje se, voliti štiri podpredsednike, da bi vsaka večini pripadajoča stranka bila zastopana v predsedništvu. Ako to ne obvelja, se hoče češki klub odpovedati zastopništvu v prezidiju, in sicer na korist „Slovanske krščansko-narodne zveze“ ter specijalno posl. dru. Ferjančiču.

Dunaj 10. marca. V krogih poljskih poslancev se raznaša presenetljiva verzija glede imenovanja viteza Jędrzejowicza za ministrom za Galisko. Govori se, da je bil imenovan Jędrzejowicz, ker je hotel cesar na ta način izkazati svojo naklonjenost grofu Badeniju, čigar svak je Jędrzejowicz.

Dunaj 10. marca. Po sedanjih dispozicijah imela bo poslanska zbornica pred Veliko nočjo samo pet sej, velikonočne počitnice pa bodo prav kratke, da se zbornica čim prej zopet snide.

Dunaj 10. marca. Češki namestnik grof Coudenhove je dospel danes sem in bil koj po prihodu vzprejet v avdijenciji pri cesarju. Avdijencija je trajala nad jedno uro. Po avdijenciji je namestnik konferiral z ministerskim predsednikom grofom Thunom.

Dunaj 10. marca. Schönerer je pri državnem pravdnistvu vložil ovadbo proti grofu Badeniju, Abrahamowiczu in dru. Kramarju radi „zlorabe uradne oblasti“ pri novembrskih dogodbah v poslanski zbornici.

Dunaj 10. marca. Finančni minister dr. Kaizl je prevzel vodstvo svojega resorta.

Dunaj 10. marca. Z ozirom na politični položaj je cesar za danes določeno odpotovanje v Teritet odložil na poznejši čas.

Dunaj 10. marca. Cesar je danes vzprejel bivše ministre, barona Gautscha, grofa Latourja in Körberja v avdijenciji.

Trst 10. marca. V Lloydovem arsenalu je nastal parcijalen štrajk. Livarji štrajkajo vsi.

Petrograd 10. marca. Car je izdal ukaz, pripraviti 90 milijonov rubljev za nabavo vojnih ladij, katere svote pa ni najeti kot posojilo. Stvar obuja silno senzacijo.

Rim 10. marca. Grof Badeni se mudi tu in hoče obiskati vsa večja italijanska mesta. Tu je obiskal ministra vnaujih del Visconti-Venosta.

London 10. marca. V Bombayju je radi policijsko sanitarnih odredb proti kugi nastala revolta, pri kateri je moralo vojaštvo intervenirati; 4 uporniki so bili ubiti, ranjenih pa je več sto. Ubila sta bila tudi dva vojaka. Jeza prebivalstva se obrača zlasti proti kristijanom in so ti v velikih skrbih.

Novi York 10. marca. Predsednik zjedinenih držav Mac Kinley je potrdil senatov sklep, s katerim je dovolil 50 milijonov dolarjev v vojne namene. Sklep je s tem postal pravoveljaven in se to sploh tolmači kot gotovo naznanilo vojne proti Španiji. Vojne priprave se delajo z vso naglico.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice Dne 20. februarja se je na progi Dunaj-Heb mej postajama Plzen in Plzenec pri kilometru 344 5 ležeča postajica Koterov otvorila za osebni in prtljažni promet. Vožni listki se izdajajo v stražnici št. 271, za prtljago se naknadno plačuje. Prihod in odhod vlakov je razviden iz vožnega reda, veljavnega od 1. oktobra in nahajajočega se na plakatu št. 3. — S 1. marcem t. l. sta bila opuščena mešana vlaka št. 2857 in 2860 lokalne proge Hadikfalva-Radantz. Vožni red ostalih mešanih vlakov, razglašeni na lepaku VI, oziroma VI. veljavni od 1. maja 1897, ostane nespremenjen. — Dosedanje imenovanje na progi Plzen-Duchcov ležeče postaje Petersburg-Jechnice se je s 1. marcem 1898. preimenovalo v „Petersburg i. B.“ — Mej postajicama Inzersdorf in Rothensiedl proge Maxing-Kaiser-Ebersdorf ležeče obratno unikalische Inzersdorf se je preimenovalo v ces. kr. železniški postajni urad. Dosedanje omejene pravice ekspedicije tovorov, ki je ustanovljena zgolj za namene Wienerberger opekarne in stavbene družbe, se s tem niso nič preimenovali.

Dobro je, ako opozorimo mladeniče, da morejo ozdraviti izvestne bolezni svoje starosti v 48 urah s **Santal Midyem**, ter da je nepotrebno, primestavati mu tuje snovi, ki dražijo ledice in mehur. Zahtevajo naj torej le „Midy“ na posamnih tobolcih! (11—1)

Listnica uredništva.

„Stenograf“ v N. m.: 1. br. „St.“ nam ni došel. Lisj prinaša mnogo dobrih slovenskih odstavkov in izborni stenograf. prilogo. — S—o S—k v C—ju: V ponedeljek! — A. K. G.—čev v Z.: Poslali smo Vam list in honorar. Ostalo porabimo kmalu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. marca: Angela Anžič, tesarjeva hči, 6 mes., Hradskega vas št. 15, božjast.
Dne 8. marca: Leopoldina Brecljnik, mizarjeva hči, 5 mes., Hranilnična cesta št. 2, vnetje sapnika.

V deželni bolnici:

Dne 3. marca: Adolf pl. Malahovsky, trgovski pomočnik, 23 let, pljučni emfizem.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Marčij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
9.	9. zvečer	737.7	2.5	sr. jvzh.	oblačno	
10.	7. zjutraj	738.2	1.1	sr. jvzh.	oblačno	0.3
	2. popol.	737.8	4.0	sr. vzhod	skoro obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 3.5°, za 1.0° nad normalom. Po noči je pala betvica snega.

Dunajska borza

dne 10. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 35 „
Avstrijska zlata renta	123 „ — „
Avstrijska krona renta 4%	102 „ 65 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 80 „
Ogerska krona renta 4%	99 „ 55 „
Avstro-ogerske bančne delnice	925 „ — „
Kreditne delnice	363 „ 60 „
London vista	120 „ 30 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 75 „
20 mark	11 „ 75 „
20 frankov	9 „ 52 1/2 „
Italijanski bankovci	45 „ 15 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 9. marca 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi	98 „ 10 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160 „ 75 „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	28 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	203 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	504 „ 50 „
Papirnat rubelj	1 „ 27 1/2 „

Hiša v Kamniku

obstoječa iz dveh hišnih števil, opravičenih do vseh pravic meščanske korporacije (to so drva itd.) in katera je pripravljena za trgovski in krčmarski obrt zaradi jako ugodne lege, **proda se prostovoljno** zaradi družinskih razmer. Pogoji ugodni — Naslov pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (340—3)

Št. 99/Pr.

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je **začasno** popolniti na novo ustanovljeno službo

mestnega arhivarja

s prejemki V. činovnega razreda.

Od prosilcev se zahtevajo dovršene srednje šole in pa splošna izomika in izobrazba.

Pravilno opremljene prošnje je predpisanim potom pri predsedstvu mestnega magistrata vlagati

najpozneje do 22. marca t. l.

Na prošnje, ki bi došle po zgoraj označenem obroku, se pri podelitvi službe ne bo jemal ozr.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 7. marca 1898.

Razglas.

Št. 3338.

(350—1)

Kot **stavbišče** za vzgojevalni zavod za gluho-neme, ki se ima napraviti v pomerju mesta Ljubljane, se želi **kupiti** ugodno ležeče, ravno

zemljišče v izmeri kakih 2 oral.

Dotične ponudbe z napovedbo kupnih pogojev, je vlagati

do 1. aprila 1898

pri c. kr. deželni vladi.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

Razglas.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

„Dunajski“ in „Ljubljanski Zvon“ zaporedno od leta 1877 do 1892, „Dom in Svet“ od leta 1881 do 1892, **Matični Letopisi** od nje početka, vse elegantno vezano in popolnoma novo, obilo družih slovenskih, nemških in angleških knjig (305—4)

ceno na prodaj.

Le pismena vprašanja rešuje iz prijaznosti gospod **Ivan Bonač**, knjigovez v Ljubljani.

Išče se zvest in zanesljiv knjigovodja

ki je bil že v jednaki službi. Vešč mora biti slovenskega in nemškega jezika, knjigovodstva in korespondence. — Ponudbe s prepisi sprave pod „E. K. 3“ na upravnštvo „Slov. Nar.“. (333—3)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plizna, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto** iz Kočevja. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano**, j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plizna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteine, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 5 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja**. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—56)

Uradno dovoljena

1. najstarejša posredovalnica stanovanj in služb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni priporočila in namešča (347—6)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za kolikor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

(388)

Št. 7458.

Prošnja.

Pekovsko strokovno društvo za Kranjsko namerava pripraviti svojo knjižnico.

V to ime prosi odbor častite gg. rodoljube, da bi blagovolili podariti društvu stare slovenske knjige ali dotične prepustiti za manjšo ceno.

Fr. Karlič

(352—3)

načelnik, Rimska cesta št. 18.

Trgovski pomočnik

za prodajalno galanterijskega blaga, posebno slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma vešč, se **takoj vzproje**. — Istotam se tudi **vzproje**ma izurjena **prodajalka in učenec**.

Natančneje pri upravnštvo „Slovenskega Naroda“ pod šifro: „J. K.“. (374—2)

Ugodna prilika!

Stara prodajalna z vso opravo v Zagorji ob Savi se radi odpotovanja odda v najem pod zelo ugodnimi pogoji. — Več se izve pri lastnici **Frančiški Slene** v Zagorji ob Savi. (382—1)

Prva znana stavbena tvrdka v Pulju naročila mi je, da naj poiščem

parketno tovarno

katera bi zamogla več vagonov parketov na leto izdelati, bolje rečeno, ustanoviti si tukaj **jedino zalogo**, katero prevzame popolnoma omenjena tvrdka.

Posestniki omenjenih tovarn naj se obrnejo pismeno na me podpisane, na kar bodem vsakemu vse pojasnil.

Viljem Grum v Pulju

(383—1)

posredovalec.

I. občno radeško konsumno društvo

registrovana zadruga z omejenim poročtvom

prodaja na debelo

dobro pristno dolejsko vino

po 20 do 24 kr. liter

od žel. postaje Zidani most

Kdor ga želi kupiti, blagovoli zahtevati cenik in pokušenj. (368—2)

Lepo posestvo! Krasna hiša

z lepimi sadnimi vrtni, nasproti železniški postaji v Litiji, v kateri je sedaj nastavljena trgovina s specializiranim in mešanim blagom, restavracija s sobami za tuje, lepa, zdrava stanovanja, se deloma ali v celoti radi rodbinskih razmer pod jako ugodnimi pogoji **takoj proda**.

Hiša je tudi radi obliža postaje in lepe lege posebno pripravna za vsakovrstno kupeljo in trgovino.

Natančneje pojasnila dá pismeno ali ustno lastnik hiše št. 14 v Gracu pri Litiji. (390—1)

(334—3)

Razglas.

V zmislu § 15. obč. volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljane (zakon z dne 15. avgusta 1887. l., št. 22 drž. zak.) se javno naznajuja, da so imeniki volilnih upravičencev za letošnje dopolnilne volitve v občinski svet

sestavljani in da se smejo od jutri naprej skoz 14 dni tukaj pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 27. svečana 1898

P. n. občinstvu si usojam naznanjati, da **otvorim v soboto 26. svečana 1898**

novo gostilno „Miramar“

v hiši gospe Milic
na Starem trgu št. 19.

Tučila se bodo najboljša istrjanska bela in črna vina, izvrstni cvičet in vedno sveže Steinfeldsko marčno pivo bratov Reininghaus.

Vsak petek sveže morske ribe.

Dobro znana kuhinja, kakor tudi točna postrežba bode vsem zahtevam p. n. gostov najbolje ustregla.

Za mnogobrojni obisk se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Tosti.

(313—5)

Lastna in tisk „Narodne Tiskarne“.